

SUOMEN TÄYDEN
EVANKELIUMIN LIIKEMIESTEN
KANSAINVÄLINEN
VELJESLIITTO

Maantiellä

Liikemiehellä matkustaminen on elämäntapa. Poimin usein kyytiini liftaajia ja olen nähnyt uskomattomien asioiden tapahtuvan...

VOICE • Numero 2 • 1998 • Full Gospel Business Men's Fellowship International'in samannimisen lehden numeron 982 suomenkielinen painos • **Julkaisija** Suomen Täyden Evankeliumin Liikemiesten Kansainvälinen Veljesliitto ry STELK, PL 217, FIN-00931 HELSINKI • **Toimittaja** Tom Nybergh, puh (09) 8733418 • **Tiedustelut, tilaukset, osoitteet** STELK, PL 217,00931 HELSINKI • PL 57, 02271 ESPOO • puh (09) 8843234, (09) 8044004 • **Paino** Imprimerie Dereume, Drogenbos, Belgium • **VOICE** ilmestyy, jos Jumala suo, vuonna 1997 suomeksi kuutena numerona. **LUETTUASI ÄLÄ HEITÄ TÄTÄ LEHTEÄ POIS – ANNA SE YSTÄVÄLLESII!**

FINN. NR.982

SUOMENKIELINEN PAINOS

VOICE

Kaikki anteeksi

Toinen ulottuvuus 2

Merillä 3

Daniel Yeboah,
Tel Aviv, Israel

Kaikki anteeksi 4

Billy McFetridge,
Belfast, Irlanti

Tilaa 10

Tärkeä tieto 11

Turvallisuus 12

Peter Tompssett,
Gresford, Englanti

Yhteystiedot 15

**Pornografialla
& Pelkoa** 15

Wolfgang Putz,
Wien, Itävalta

Sinu valintasi 16

Lasse Suhonen,
Espoo, Finland

Hyvä muistutus 17

Eugène Schuler,
Cleebourg, Ranska

Toinen mahdollisuus 18

Robert Wohlers,
London, Englanti

Keitä olemme? 19

Pääkirjoitus

Richard Shakarian

Toinen ulottuvuus

Jumala on jo jonkin aikaa puhunut sydämeeni, että Veljeskuntamme tulee siirtymään uuteen ulottuvuuteen. Tulemme näkemään enemmän ja enemmän maallikoita toimivan erilaisissa julistustehtävissä. Kuten oikeudessa vannottu todistajan vala, meidänkin todistuksemme, esimerkiksi tässä Voice-lehdessä, kirjataan, se vaikuttaa päätöksiin ja vaatii toimenpiteitä. Veljeskunnan miehet ovat yli neljänkymmenen vuoden ajan todistaneet Jeesuksen Kristuksen teoista heidän jokapäiväisessä elämässään. Kokemukset ovat tosia, eikä niitä voi kieltää.

Miten selittäisit keskellä ylivoimaista kriisiä olevan miehen mielenrauhan? Mistä tulee erityiseen ongelmaan mahdollottoman täydelliseltä tuntuva vastaus? Et voi vähätellen sivuuttaa tapausta, jossa murtunut lonkka paranee yön aikana, armeijan leirillä räjähtää pommia vahingoittamatta ketään, mies, joka on päävamman vuoksi sävelkuuro, toipuu niin hyvin, että hän voisi palata laulajauralleen. Onko todella mahdollista poistua lentokoneesta 15 sekuntia ennen sen iskeytymistä maahan ja jäädä eloon kertomaan siitä? Miten kumoat todistuksen, jossa nainen luopuu "pullo-pohja" -silmälaseistaan parannuttuaan esirikouksen jälkeen?

Vaikuttavinta on kun koko elämä muuttuu. Kun mies, joka on keskittynyt vain itseensä ja on käyttänyt kaikkia ihmisiä hyväkseen päästääkseen tavoitteisiinsa, muuttuu helläksi ja rakastavaksi.

Richard Shakarian
Kansainvälinen presidentti

Merillä

Daniel Yeboah, Tel Aviv, Israel

"Upseeri, varmistakaa, että ankkuriköydet ovat valmiina", huusi kapteeni Boakye Wallace. Työskentelin navigaattorina maaliskuussa 1979 Valtion kalastusyhtymässä, Temassa, Ghanassa. Merimiehen elämä oli täysin erilaista verrattuna muiden nuorten miesten elämään, joilla tuskin oli varaa kolmeen koirankeksiin päivässä. Kotisatamassani olin playboy ja rahakirstuni tyhjeni.

Siten tapasin tulevan vaimoni. Victoria esitteli minut muutamalle nuorelle miehelle, joista yksi oli entinen koulutoverini. He olivat sitoutuneita kristittyjä ja tiesivät mitä tarkoittaa elävä suhde Jeesukseen Kristukseen. Aloitimme tiiviin Raamatun tutkiskelun heidän kanssa. Kaikki muuttui. Raamattu tuli minulle

eläväksi täysin uudella tavalla. Minulle tuli pian selväksi, että Jumala välittää minusta ja haluaa olla elämäni keskipiste. Kun kutsuin Hänet hallitsemaan elämäni, juoppouteni ja rappeutunut moraalini antoi tilaa Pyhän Hengen hedelmille.

Aluksemme joutuessa ongelmiin lain kanssa Jumala varjeli minua. En ollut silloin aluksella töissä, sillä olin suorittamassa loppututkintoa Meriakatemiassa. Olen viime vuosina asunut Israelissa, jossa olen saanut todistaa Jumalan syväkävystä rakkaudesta vaimoani ja minua kohtaan. Jumala on, ilman epäilystäkään, tosi ja todellinen avun lähde.

KAIKKI ANTEEKSI

Billy McFetridge, Belfast, Irlanti

Huoneistossa puhelin soi kovaäänisesti. Se oli yksi sadoista puheluista, joka vei minut kaduille UDAn (Ulster Defense Association; Ulsterin puolustusjärjestö) asioissa. Tässä tilanteessa meidän piti mennä väkivoimalla paikalliseen jalkapalloseuraan, josta ihmisten poistuttua, meidän oli tarkoitus varastaa seuran rahavarat. Se, että olimme oikeissa ryöstää protestanttista yhteisöä, ei vaivannut meitä. Aseet, joita hankkisimme rahoilla, varmistaisi, että Ulster pysyisi protestanttisena ja brittiläisenä. Ajattelimme, että tarkoitus pyhittää keinot. Ikävä kyllä, mikään ei mennyt sinä yönä suunnitelmien mukaan ja jouduimme pakenemaan tyhjin käsin. Paikalle jäi lojumaan haavoittunut poliisi-upseeri.

Sinä yönä makasin vuoteellani tupakkaa poltellen, kun ajatukseni vaelteli menneisiin vuosiin. Vuonna 1972 kun olin juuri palanut armeijasta, sain opetuksen kun IRA murhasi serkkuni ilman armoa. Silloin, ensimmäistä kertaa elämässäni, sain suoran kosketuksen Pohjois-Irlannin

väkivaltaan. Tajusin, että se mikä tapahtui Jimille olisi yhtä hyvin voinut tapahtua isälleni tai minulle. Tosiasia, että poliisi ei tehnyt mitään murhaajan löytämiseksi, todella vaivasi minua. Aloin silloin ajatella, että ehkä pohjoisirlantilainen tuli tarttua aseisiin oikeuksiensa puolesta. Eräs armeijakaverini, joka oli siirretty takaisin Pohjois-Irlantiin, sattui ostamaan auton eräältä konstaapelilta, joka oli IRAn tiedustelunväen tappolistalla. Tietämättöminä myyntiaikeista he virittivät autoon pommin, joka tappoi Tomin ja kaksi hänen ystävänsä.

Hieman tämän jälkeen UDA kutsui minut riveihinsä puolustamaan protestanttien asiaa. He uskoivat, ironisesti kylläkin, että kokemuksestani armeijassa olisi heille hyötyä. He eivät sattuneet tietämään, että en koskaan ollut ollut kurinalainen tai mitenkään vakaumuksellinen sotilas. Aikani armeijassa oli kulunut alkoholin, ystävien ja huonojen naisten seurassa. Jännityksen etsiminen johti pian marijuanan polttamiseen ja pornoon. Tulin pian

kovasta pornostakin riippuvaiseksi. Siihen aikaan pornografiaa oli vaikea saada Pohjois-Irlannissa ja huomasin, että voisin myydä oman aineistoni siellä viisinkertaiseen hintaan.

Ollessani UDAssa minun täytyi myös ansaita elantoni. Harhailin työstä toiseen, olin mm. Securiorilla vartijana. Saatoin silloin kuljettaa mukanani enemmän rahaa kuin mitä minä ja ystäväni pystyimme kuukaudessa pihistää. Pelätessäni vankilareissua, en uskaltanut edes ajatella, enkä tuntenut edes kiusausta, varastaa heiltä. Minua pyydettiin silloin turvallisuusmieheksi – tai ulosheittäjäksi – paikalliseen yökerhoon. Työ oli helppoa ja ansaitsin hyvin. Vähitellen petyin UDA työhöni. Olin tyytyväinen, kun minulla oli pätevä syy erota UDASTA.

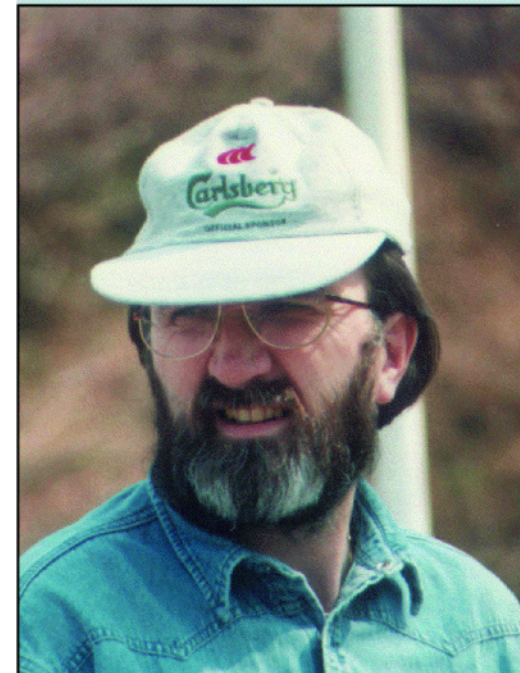
Niihin aikoihin tapasin Christinen. Meillä tuntui menevän hyvin yhdessä alusta lähtien. Muutaman kuukauden kuluttua tiesin haluvani hänet vaimokseni. Menimme naimisiin huhtikuussa 1977. Vaikka olin jo 27 vuotias, en voi väittää, että olisimme olleet vielä valmiita avioliittoon. Työni piti minut poissa kotoa myöhään yöhön. Sen sijaan, että olisin mennyt kotiin vaimoni luo, ryyppäsin, pelasin korttia ja iskin tarjoilijoita pikaisen seksin merkeissä. Koska työni vei minut usein eri kaupunkeihin, rakensin pian verkoston halukkaista sänkykumppaneista. Jopa, kun Christine ilmoitti odottavansa lasta, lisäsin vain vauhtia.

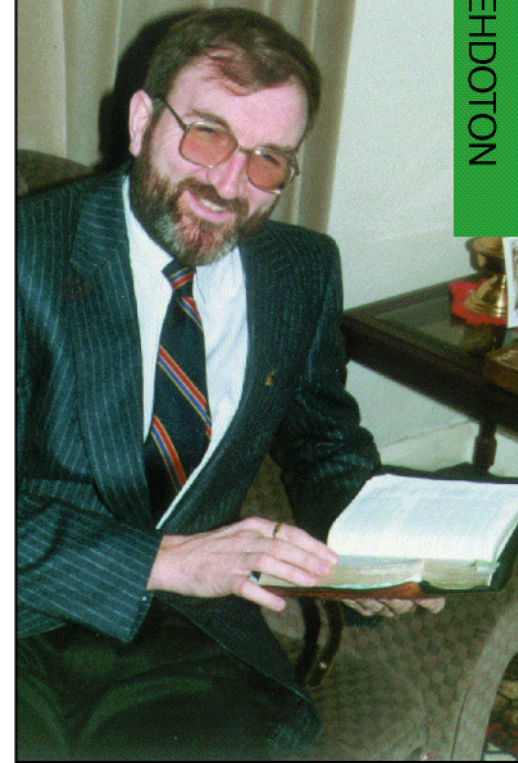
Jatkoin, vaikkakin vähemmän sitoutuneena, työntekeä UDAn kanssa. Ulkopuolisilta saattoi näyttää siltä, että nämä puolisoitailliset joukot olivat hyvinkin yhtenäiset, mutta todellisuudessa sisäpiirissä oli jatkuvaa riitaa ja kilpailua, jonka tajusin ensimmäisen kerran, kun minua varten tarkoitettu pommi räjähti. Onneksi suuri ja raskas ovi suojausi äitiäni vakavilta vammoilta.

Kesäkuussa 1980 minua käskettiin seuraamaan miestä, jota kutsun Smithiksi ja jonka

Rauha vaiko konflikti

Sanotaan, että Irlannissa ihmiset elävät historiaa taskuissaan, että kantavat sitä aina mukanaan. Irlanti on kokenut satojen vuosien ajan kansallisia tai paikallisia erimielisyyksiä. Menneinä aikoina, varmin tapa luoda rauha, oli väkivalloin, vaikka rauha ei olisi kuin ulkopuolisen uhan välttäminen. Ollakseni rebellinen, en kyennyt näkemään mitään muuta mahdollisuutta kuin aseellisen konfliktin tekemään lopun Irlannin protestanttien lukuisista ongelmista. Olimme ratkaisemattomassa pattitilanteessa. Silloin oli myös esillä ryhmä kristittyjä jotka halusivat sovittelua ja "antaa anteeksi ja unohtaa", mutta minä olin vakuuttunut, että he olivat epätodennäköisimmät ihmiset ratkaisemaan Ulsterin ongelmat. Vähitellen tajusin, että emme olleet niitä urheita vapautustelijoita, joita kuvittelimme olevamme, vaan ennemmin kuin Chicagon gangstereita.

Muutokseen tarvitsee apua

Vapauden menetys pakotti minut järjestämään arvomaailmani uuteen järjestykseen.. Huomasin, että olin edelleen kiittämätön. En arvostanut äitiäni ja hänen ehdotonta rakkauttaan tai isääni, joka tarjosi minulle kunnan kodin. En osannut tuntea kiitollisuutta komentoupseeriani kohtaan armeijassa. Ei edes Christine, joka vahvisti maskulimisuuttani, valmisti ateriani ja antoi minulle terveen pojan, saanut minulta sydämen kiitosta, En olisi halunnut olla kiittämätön. Halusin olla kuin Hollywoodin vanki, joka oppii läksynsä ja päättää muuttua. Huomasin, että käyttäytymiseni, jopa inhotti minua itseäni, mutta en ollut vielä vapaa luopumaan itsekkyydestäni. Tarvitsin apua...

lapsemme hyvinvoinnista.

Eräänä päivänä, kun hän oli lähtenyt luotani, lähelläni seissyt vartija kysyi, "Ajatteletteko te kaverit koskaan mitä vaimonne joutuvat kestäämään juostessaan täällä viikosta toiseen, ehkä vuosikausia"? Olin valmis antamaan terävää palautetta, mutta havaitessani hänen äänessään vilpittömän sävyn, tajusin, että olin nyt kuin kahdesti kuolemaan tuomittu mies. En kyennyt puolustautumaan ja päätin siitä lähtien olla ajattelematta vain itseäni. Aloin keskustella Christinen kanssa hänen ja poikamme tarpeista.

Sitten, eräs vankilavirkailija kutsui minut Raamattutunnille. Iloisena, mahdollisuudesta päästä ulos sellistäni, lähdin mukaan. Vastuussa oleva mies teki aloitteen oppiakseen tuntemaan meitä vankeja paremmin. Hänellä oli tarpeemme sydämellään ja kunnioitti meitä vaikka olimmekin kaltereiden takana. Mikä hämmästytti minua oli, että hän puhui Raamatusta, kuin kaikki siinä olisi totta. Hänen kauttaan opin tuntemaan, että Jeesus oli todellinen miesten mies ja, että Hän oli kiinnostunut modernin Ulsterin asioista. Tämä oli minulle mullistava havainto. Muutaman kuukauden kuluttua huomasin, että pystyin avautumaan. Puhuimme rukouksesta ja ennen pitkään rukoukseni lakkasivat olemasta vain huutoja pimeyteen. Ensimmäistä kertaa, kautta aikojen, rukouksistani tuli kaksisuuntaisia keskusteluja Jumalan kanssa.

Lehtien ja roskanovellien sijaan aloin lukea Raamattua. Olin haltioissani, kun huomasin, ettei siinä ollutkaan pitkää listaa; älä tee sitä ja tuota sinun täytyy tehdä, vaan pikemmin kuin maantiekartta, joka näytti parhaat vaihtoehdot elämässämme, jotka Jumala teki mahdollisiksi meille, poikansa Jeesuksen Kristuksen kautta. Sen sijaan, että olisi inhonnut minua, Jeesus rakastikin minua. Raamattu sanoo, että synnin palkka on kuolema. Se tarkoittaa, että jos rikot Jumalan lakeja, kuolet, sekä ruumiillisesti, että hengellisesti. Jeesus rakasti minua

ollut rikospaikan läheisyydessä ja, että minulla oli yhteyksiä UDAan. Tunteja ja päiviä kestäneet kuulustelut kuluttivat minua ja olin lopulta hermoraunio. Vaikka olin syyllinen melkein kaikkeen mistä he minua syyttivät, en kuitenkaan ollut syyllistynyt Smithin murhaan. Lopulta, ilman toivoa päästä eroon kuulustelijoistani ja loputtomista kysymyksistä, allekirjoitin tunnustuksen kaikkien syytösten osalta. Muutama päivä myöhemmin, maatessani 3 kertaa 2,5 metrisessä sellissäni, tunsin kokonaisvaltaista helpotusta. Olin seitsemän vuoden ajan pelännyt joutuvani kiinni tai tulevani tapetuksi.

Ainoa todella ystävällinen henkilö, joka puhui kanssani tutkintavankeuden aikana oli vankilapastori. "Billy, mistä olet kotoisin"? Jouduin hetken miettimään vastausta tuohon niin perin yksinkertaiseen kysymykseen. Vasta jälkepäin tajusin miten kiitollinen olin ajasta, jonka hän oli uhrannut minulle. Olin koko elämäni ollut niin kiireinen, etten ollut koskaan vaivautunut tuntemaan kiitollisuutta ketään kohtaan.

Jos olin vapaana ollessani sika vaimoani kohtaan, niin se, jos mahdollista muuttui entistä pahemmaksi ollessani telkien takana. Hän joutui kuuntelemaan valituksiani ja tuomaan minulle kaikkea vaatimaani. Hänellä ei ollut pienintäkään mahdollisuutta saada sanaa väliin kertoakseen omista ongelmistaan tai

tunsin henkilökohtaisesti. Olin niin kylmäverinen niinä aikoina, ettei mieleeni edes juolahtanut mikä Smith' in kohtalo olisi. Oliko hänet tarkoitus mukiloida, tappaa vai mitä? Hänen murhansa iltana, menin kotiin aamuyöllä kello kolmen aikaan. En koskaan pysähtynyt ajattelemaan, miten yksinäiseltä Christinestä mahtoi tuntua, olla yö toisensa jälkeen kaksin poikavauvamme kanssa. Avioliittomme kolmen vuoden aikana olin täysin kiellettyynyt asettumasta aloilleni aviomiehen rooliin, perheenpääksi ja ystäväksi. Elin päivästä päivään kuin peto, himoiten helppoa seksiä, helppoa rahaa ja helppoja kohteita. Vaimoni oli omaisuuttani ja orjani. Nyt minua hämmästyttää, että Christine pysyi luonani. Christopherin syntymän jälkeen minuun tarttui kuitenkin piilevät isällisyyden tunteet ja aika pian luovuin terroristin urastani. Ihmetyksekseni, en havainnut tulevan UDAsta minkäänlaista painostusta päätökseni vuoksi.

Oli aamu syyskuun 17 päivä 1980. Maatessani vuoteessa Christinen vierellä, kuulin koputuksia etuoveltamme. Se oli poliisi. Vaikka esittelin kylmäpäistä, ajatukseni pyörivät vimmatusti, heidän tutkiessa asuntoamme. Vaikka he eivät löytäneet mitään, he pysyivät minua pukeutumaan. " Sinut pidätetään murhasta epäiltynä, McFetridge". Poliisiasemalla selvisi, että pidätykseni perustui myös tapahtumaan, jossa minut pysäytettiin tiesululla Smithin kuoleman aikoihin muutama kuukausi aiemmin. He tiesivät, että olin

Vapaana vankilassa

Vankeudessa on hyvätkin puolensa, on aikaa ajatella ja tutkia elämänsä tarkoitusta.

Nuorena miehenä valitsin hedonismim - juo, syö ja iloitse, sillä huomenna kuolet. Itsekeskeisen tie on yksinäinen, eikä täytä tärkeiden ihmiskontaktien tarvetta. Myöhemmin omaksuin Lojalistien periaatteet Pohjois-Irlannissa, ajatellen, että tässä on minua suurempi aate, joka on täynnä arvokkuutta, tarkoitusta ja uhrautumista. Alle vuosikymmenessä, toisaalta, aloin kokea kaiken kansallismielisyyden teeskentelynä ja surkeana petoksena. Minun oli pakko kysyä itseltäni, "Onko mikään todellista, onko mitään, jonka vuoksi elää"? Silloin, ollessani elämäni alimmalla tasolla, Jumala tuli elämäni, Oltuani muutaman kuukauden Crumlin Roadin vankilassa Belfastissa, opin, että kristillisyyden ei ole vain uskonto. Se on pikemmin vaikuttava elämäntapa, jonka voi löytää niin vankiloissa kuin niiden ulkopuolella.

niin paljon, että Hän oli valmis kuolemaan puolestani. Tähän sain vedota. Kuka vanki ei olisi silloin tällöin kaivanut mahdollisuutta vaihtaa paikkaa jonkun toisen kanssa? Jeesus oli aina halunnut tehdä sen puolestani. Minulla oli ollut aina niin kiire omien bisnesteni kanssa, etten ollut koskaan ehtinyt vastata Jumalan rakkauteen.

Lopulta, eräänä iltana maaliskuussa 1981, yksin hiljaisuudessa polvistuin sellissäni ja kutsuin Jeesuksen Kristuksen elämäni. Asetin elämäni ja tulevaisuuteni Hänen valvontaansa. En kuullut kellojen soivan, enkä rakettien lentävän, koin hiljaisen rauhan tunteen ympärilläni, kuin meren hyväilevän aallon.

Muutaman kuukauden kuluttua sain rikoksistani virallisen syytteen. Silloin alustava tunnustukseni kävi julmasti kimppuuni. "Miksi ihmeessä olin tunnustanut rikoksia, joita en ollut tehnyt"? Huolimatta tuskastani, polvistuin rukoilemaan, "Luovutan aiheuttamani sotkun Sinulle, Isä, tapahtuokoon Sinun tahtosi". Pian tämän jälkeen nainen, nimeltä Agnes, tuli tapaamaan minua. Hän kuunteli minua kun uskouduin hänelle. Kerroin hänelle koko tilanteeni ja hän tuki minua sekä rukoili ystäviensä kanssa puolestani. Eräänä päivänä kun olin tilanteestani erityisen ahdistunut, Agnes saapui. "Jos olet viaton näihin syytöksiin, Jumala ei tule sallimaan sinun rankaisemistasi", hän sanoi. Se oli enemmän profetia kuin lohdutus. Vaikka puolustusasianajajani oli käynyt hienon oikeustaistelun, pelkäsimme pahinta. "Älä ylläty, vaikka saisit elinkautisen", minulle sanottiin.

Kun tapasin asianajajani oikeustalon alakerran huoneessa päivää ennen oikeudenkäynnin alkua, pelkäsin mitä joutuisin kuulemaan. "Sain kuulla, että he luopuvat murhasyytteestä", hän sanoi., "Mutta joudumme sopimaan, että myönnät tapon". Minun ei tarvinnut harkita kahdesti. "He saavat sopimuksensa"! Kokonaistuomioni

oli 152 vuotta, mutta se, että suostuin sopimukseen ja jo istumani tutkintoajan vankeus hyvitetäisiin, lopulliseksi tuomioksi tuli 12 vuotta. Muutosta parempaan oli tulossa ajan myötä, ei kuitenkaan pian, eikä helpolla.

Vankila on täysin erilainen yhteisö kuin se mikä on muurien ulkopuolella. Vankilassa kukin huolehtii vain itsestään. Joudut oppimaan keihin luottaa ja keitä välttää. Vankeuteni aikana, siinä osassa jossa minä olin, oli kaksi kertaa mellakka. Kerran Crumlinissa ahtauden vuoksi, kun vankilassa oli liian paljon vankeja ja keran Mazessa kun protestantit ja lojalistit oli pantu samoihin tiloihin. Se aiheutti aivan yhtä vaarallista kitkaa kuin vankilan ulkopuolella. Kummassakin tapauksessa, Jumalan ansiosta, pystyin pidättäytymään osallistumisesta ja niin vältin mahdollisen rangaistuksen.

Kerran sain uuden sellikaverin. Edillä oli pornolehti, joka oli kiertänyt sellistä toiseen. Hänen ensimmäiset sanansa, kun hän huomasi, että vilkaisin kansisivua, oli "Siitä vaan kaveri"! Noiden sanojen myötä entiset haluni heräsivät hyökynä. Kauhukseni, ensimmäiset vilkaisuni sivuille sai minut nolona punastumaan. Mitä oli tapahtumassa? Olin ennen saanut siitä huvia ja jopa ansainnut pornolehdillä. Silloin yhtäkkiä tajusin: Pyhä Henki kertoi minulle selkeästi, että minun tulisi laittaa lehti pois. Emmin, mieltien kumpi voitaisi sisäisen taisteluni Jumala vaiko paholainen. Sitten kokosin kaikki voimani ja laitoin lehden takaisin hyllylle.

Loppupäivän onnistuin olemaan niin kiireinen, etten ehtinyt ajattelemaan koko asiaa, mutta kun tuli iltarukoukseni aika, huomasin ajatukseni harhaillen palaavan noihin seksilehtiin. Se oli pahin kidutus johon olin koskaan joutunut. Henkeni halusi olla puhdas ja vanhurskas, mutta lihani himosi alastonta naista. En ollut

onnistunut vielä täysin irrottautumaan pornoriippuvuudestani, joten taisteluni oli kuin alkoholistin taistelua pulloa vastaan. Maatessani vuoteessa, aloin kirjaimellisesti hikoamaan. Tietämättä, mitä muuta olisin voinut tehdä, aloin rukoilla, "Rakas Jeesus, tiedän, että olit mies, ihminen, joten ymmärrät taisteluni. En halua katsoa tuota lehteä. Näytä minulle, mitä minun tulee tehdä".

"Oletko kunnossa, mies"? Ed kysyi. "Joo, olen kunnossa", valehtelin. Sitten päätin puhua totta. "Oikeastaan, en ole kunnossa, Ed. Minulla on ongelma, jossa sinä voit auttaa. Olen kristitty... en ole ollut sitä pitkään ja, no..." "Niin"? Ed sanoi, odottaen. "Mitä sillä on minun kanssani tekemistä, häh"? "Se on sinun pornolehtesi, Ed. Se tekee minut hulluksi, mutta en halua katsella sitä. Se, että olen kristitty, ei tee minusta aivokuollutta, jos ymmärrät mitä tarkoitan. Mietin voisitko hävittää sen. Siitä ei ole kuitenkaan ole mitään hyötyä. Tajuat sen aikanaan".

Odotin hänen nauravan suoraan vasten kasvojani, mutta sen sijaan hän sanoi, "Mietin asiaa", ja käänsi kylkeä. Aamulla lehti oli kadonnut. En tiedä mitä Ed sille

Arvostus

Jos on olemassa ihmisiä joita voisi kutsua "luusereiksi" (häviäjiksi), niin he ovat ne, jotka ovat kaltereiden toisella puolella. Jeesus vertasi auliisti itseään vankeihin sanoessaan, "Tulkaa tänne, te Isäni siunaamat. Te saatte nyt perii valtakunnan, joka on ollut valmiina teitä varten maailman luomisesta asti. Minä olin vankilassa, ja te tulitte minun luokseni." "Silloin vanhurskaat vastaavat hänelle: 'Herra, milloin me näimme... sinut vankilassa ja kävimme sinun luonasi?' Kuningas vastaa heille: 'Totisesti: kaiken, minkä te olette tehneet yhdelle näistä vähäisimmistä veljistäni, sen te olette tehneet minulle.'" (ote Matt. 25:34-40)

teki, enkä kysynyt. Parasta oli se, että edellisiltana tuntemani ahdistus oli ihmeellisesti kadonnut.

Kaltareiden takana, Mazessa, minulla oli lukuisia mahdollisuuksia viettää aikaani muiden, siellä kristityiksi tulleiden miesten seurassa. Tämä oli ainoa paikka Ulsterissa missä entiset IRAn ja UDAn miehet saattoivat kokea uskonyhteyttä veljinä Jeesuksessa Kristuksessa. Tässä tilanteessa tajusin, että pystyin rakastamaan entisiä vihollisiani sekä sain tuntea saaneeni KAIKEN ANTEEKSI. Parasta oli, että kykenin antamaan anteeksi myös muille.

Mazen kristittyjen yhteisössä tapasin James McIlroy'n, silloisen Pohjois-Irlannin ja Belfastin Vankilaveljeskunnan johtajan. Opiskelin, James' in ehdotuksesta, kirjekerrossa Raamattua. Vankeuteni jälkeen menin Belfastin Raamattuopistoon. Se oli minulle suuri uskon askel. Jumala on soittanut uskollisuutensa minua kohtaan, antaen minulle mahdollisuuden jakaa vangeille Hänen rakkauttaan, Hänen, joka tuli heidät vapauttamaan.

Alberta

Äskettäin, Albertassa, Kanadassa, nainen meni itsepalvelupesulaan pestäkseen pyykinään. Odottaessaan vuoroaan, hän näki pienen laatikon, jossa luki "Ilmainen, ole hyvä"! Laatikko sisälsi VOICE-lehtiä. Elämä oli kohdellut häntä kaltoin. Kun hänn luki, että Jumala on muuttanut monen elämän, naiseen syttyi toivo. Hän antoi elämänsä Jeesukselle juuri siellä tsepalvelupesulassa. Hän poistui puhtaana pyykin kanssa ja uusin reippain askelin pesulasta.

Näin tilaat VOICE:n

Tilaa VOICE-lehti pysyvästi itsellesi ja ystävillesi! Se ilmestyy suomeksi kuusi kertaa vuodessa. Suomenkielisen lehden tilausmaksu 1997 on 60 markkaa ja se kattaa lehden painamisen ja jakelun. Hintaan ei sisälly mitään liikevoittoa.

Voit kysyä tai tilata myös muunkielisiä VOICE:ja ja niiden irtonumeroita. VOICE ilmestyy 27 eri kielellä!

Lähetä tilauksesi ja tiedustelusi (ei rahaa!) STELK:ille, os. Pertti Jotuni, Martintie 14 B, 02270 ESPOO, puh. (09) 8843234, (09) 8044004. STELK laskuttaa Sinulta tilauksesi.

HENKILÖKOHTAINEN SUHDE JUMALAAAN

Lukiessasi VOICE-lehteä, olet ehkä kysynyt, voisiko Sinullakin olla sellainen suhde Jumalaan kuin ne, joista tässä on kerrottu. Ota tätä varten seuraavat askelet.

MITÄ NYT?

1 Tunnusta: Jumalalle eläneesi itsekkäästi ja tehneesi syntiä, kun et ole kunnioittanut Häntä elämäsi Herrana ja olet siksi Hänestä erossa. "Sillä kaikki ovat syntiä tehneet ja ovat Jumalan kirkkautta vailla." (Room. 3:23)

2 Kadu kääntymällä Jumalan puoleen ja pyytämällä Häneltä anteeksi entisiä syntejäsi ja Hänen apuaan voidaksesi elää Hänen tahtonsa mukaan. "... ellette tee parannusta, niin samoin te kaikki hukutte." (Luuk. 13:3)

3 Usko että Jeesus on Jumalan Poika ja että Hän on ristinkuolemassaan ottanut kantaaksesi Sinun syntisi, jotta Sinä saisit Jumalan anteeksiantamuksen. "Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä." (Joh. 3:16)

4 Tunnusta että haluat kutsua Jeesuksen Vapahtajaksesi ja elämäsi Herraksi. "Sillä jos sinä tunnustat suullasi Jeesuksen Herraksi ja uskot sydämessäsi, että Jumala on hänet kuolleista herättänyt, niin sinä pelastut" (Room.10:9)

Jos huolellisesti harkittuasi haluat ottaa tämän tärkeän askelen, niin rukoile ääneen seuraava rukous: "Rakas Jumala, minä tiedän olevani syntinen ja että minä siksi olen tiellä kadotukseen. Mutta minä uskon sydämessäni, että Sinun Poikasi Jeesus on kuollut kaikkien syntisten puolesta ja siis minunkin puolestani sekä vuodattanut verensä pestäkseen pois syntini. Minä tunnustan, että Jeesus on minun elämäni Herra ja minun Vapahtajani ja kiitän Sinua iankaikkisen elämän lahjasta. Minä panen luottamukseni Sinuun, että Sinä autat minua elämään Sinun tahtosi mukaan."

Älä jää riippuvaiseksi tunteistasi Jumalan hyväksymisen todisteina. Tunteet muuttuvat, mutta Sinun uusi suhteesi Jumalaan perustuu Hänen lupauksiinsa (Room. 10:13). Älä häpeä kertoa toisillekin Jeesuksesta (Matt. 10:32). Varaa joka päivä aikaa rukoukseen ja Raamatun lukemiseen (1 Piet. 2:2; Ps. 37:4; Room. 8:14). Tehtyäsi tämän suurimman kaikista päätöksistä voit kertoa siitä meille, niin lähetämme Sinulle lisää aineistoa. Antamiasi tietoja ei käytetä muuhun tarkoitukseen. (Raamatun sitaatit: VT 1933; UT 1938)

☐ HALUATKO YHTEYDEN STELK:IIN? ☐

PL 217, 00931 HELSINKI • PL 57, 00271 ESPOO • puh (09) 883234 • (09) 8044004

- Ilmoitan päätöksestäni seurata Jeesusta Kristusta ja toivon yhteydenottoa
- Lähetätkää tietoja STELK:in toiminnasta
- Olen kiinnostunut STELK:in jäsenyydestä

Nimi • Osoite • Pub/Fax:

Turva

Peter Tömpsett, Gresford, Englanti

Istuin täyteen ahdetussa, entisessä venäläisten helikopterissa, katsellen lumipeitteisiä vuorenhuippuja, jotka lipuivat ohi silmiäni tasolla. ”Miksi lennämme niin matalalla?” kysyin englantia puhuvulta kanssamatkustajaltani, joka oli paluumatkalla kotiinsa Nagomo Karabakhiin. ”Meidän täytyy lentää Azeerien tutkan alapuolella, muuten he lähettävät hävittäjänsä ampumaan meidät alas”. Hän vastasi ohimennen. Huomasin äkkiä keskittyväni tarkkailemaan sinisenä siintävää horisonttia ja mietteeni keskittyvän kysymykseen; miksi olen menossa pienen etnisen ryhmän sota-alueelle.

Ajatukseni palasivat kesäleiriin, jolloin olin noin kolmetoistavuotias ja kuulin ensimmäisen kerran, että olin Jumalalle eri-

tyisen rakas ja, että Jeesus Kristus oli tullut maan päälle kuollakseen minun vapahtajanani. Muistan olleeni niin liikuttunut kuulemastani todistuksesta Hänen rakkaudesta, että annoin silloin elämäni Hänelle.

Liityin kuusitoistavuotiaana pieneen paikalliseen seurakuntaan. Elämäni täyttyi toiminnalla, joka keskittyi Jumalan, minun varalle tehtyjen suunnitelmien löytämiseen ja lukuisilla evankelisilla tapahtumilla. Olin innoissani kuullessani, että meillä jokaisella on kohtalo joka tulee täyttää ja, että elämän tarkoitus oli löytää tuo kohtalo askel kerrallaan. Kun olin 21, oli aika lähteä kotoa ja olin väsynyt Lontoon ankeuteen. Rakastuin ihanaan kristittyyn tyttöön, joka oli Sussexista ja päätin yrittää hakea Sussexin poliisivoimiin. Onnistuin ja olin yhtäkkiä, sinisten univormujen ja lakikirjojen täyttämässä maailmassa poliisiopistossa Kentin

Folkstonessa. Minut sijoitettiin pieneen markkinakaupunkiin Länsi-Sussexissa ja huomasin, että konnat eivät pelaa sääntöjen mukaan. Jumala käytti minua täyttämään ihmisten tarpeita kun heillä oli pahoja ongelmia. Olen havainnut, että kun katastrofi iskee, ihmiset kääntyvät helpommin Jumalan puoleen kuullakseen Hänen suunnitelmistaan.

Kahdeksan vuoden kuluessa, jona aikana olen avioitunut ja perustanut perheen, olen tuntenut Jumalan pyytävän minua eroamaan poliisityöstä. Alkuun en halunnut erota, sillä olin todella nauttinut menestyvästä urastani. Olin saanut lukuisia erikoiskomennuksia, suorittanut uusia tutkintoja ja erikoisluokituksia liikennepuolella ja suorittanut erittäin arvostetun kouluttajasertifikaatin.

Asetuimme Walton on Thamesiin ja liityimme eloisaan baptistikirkkoon, jossa olin

pien mukana nuorisotyössä ja pyhäkoulutyön johdossa. Työelämässä meni koko ajan hyvin. Minut ylennettiin säännöllisin välein ja värvääjät pyysivät minua moniin jännittäviin tehtäviin, mutta hengellisesti aloin kaivata Jumalalta jotain uutta. Monet ystäväni seurakunnassa olivat muuttuneet ja puhuivat ”Pyhän Hengen kasteesta”. Vastasin myönteisesti FGBMF:n aami-aiskokouskutsuun. Kokous järjestettiin Lontoossa Café Royalissa. Puheet tekivät minuun suuren vaikutuksen. Mentyäni kokouksen lopulla saamaan rukousapua, tunsin voimakkaasti Jumalan rakkauden ja rauhan olevan läsnä, mutta mitään muuta ei näyttänyt tapahtuvan.

Seuraavien kuukausien aikana, jokin kuitenkin muuttui, kertoessani muille ihmisille uskostani, tunnuin aina saavani tilanteeseen parhaiten sopivat sanat, juuri ne joita he olivat toivoneet saavansa kuulla.

Eteläinen Lontoo

Kasvoin Lontoossa pienen kadun varrella. Taloissa oli terassit jotka avautuivat hii-jaiselle takapihalle. Aikaisimmat muistoni ovat ilmahyökkäykset ja isäni, joka tuli kotiin univormussa ja kantaen kivääriä ja luelua, jonka hän itse oli tehnyt minulle. Sodan päätyttyä hänestä tuli automekaanikko ja minä menin kouluun. Kahdentoista vanhana läpäisin pääsykokeen ja menin oppikouluun. Astuin tapahtumien ja tiedon maailmaan, josta en ollut enne tiennyt. Pääministeri John Major oli samassa rakennuksessa mutta luokkaa minua alempana, joten en oppinut tuntemaan häntä. Toisena vuonna siellä ollessani, isäni tuttu, pörssimeklari tarjoutui maksamaan osallistumiseni leiriin jossa minusta sittemmin tuli kristitty.

MISSÄ ON LÄHIN STELK?

FGBMFI toimii jo noin 150 eri maassa ympäri maailman

STELK 1.07.1997:

Puheenjohtaja (*Yhdyshenkilö):
Puh (koti ellei t = työ)

EKENÄS
* U Majabacka: (019) 2411920

ESPOO/KAUNIAINEN
M Virkki : (09) 8018036

FORSSA
* A Orre: (049) 922261

HELSINKI- POHJOINEN
H Nenonen: (09) 672050;
(09) 7533070 t

HÄMEENLINNA
P Salmela: (03) 6748260

JYVÄSKYLÄ
J Aittila: (014) 645032

KARHULA
ks KOTKA

KARLEBY
N Kjellman: (06) 8222418

KEMI & TORNIO
M Kättö: (016)221133

KESKI-UUSIMAA
Järvenpää Kerava
Tuusula K Uhrman:
(09) 2943135;
050 5002404

KOKKOLA
ks Karleby

KOTKA
J Lemmetyinen:
(05) 263395;
(020) 4402334 t

KOUVOLA
M Hatara: (05) 3810082

LAHTI
J Koski: (03) 7511964;
(05) 3755240 t

LAPPEENRANTA
* E Räsänen: (05) 4169920

NAANTALI
S Karinkanta: (02) 4353164

PORI
P Rotkus: (02) 6475534

TAMMISAARI
ks Ekenäs

TAMPERE
P Hakala: (03) 2554060;
(03) 2223355 t

TIKKURILA
ks Vantaa

TURKU
O Valo: (02)4385958

VALKEAKOSKI
H Backman: (03) 5844131
0400 335872;
(030) 5751260 t

VANTAA

T Nybergh: (09) 8733418 t
(040) 5875 191
E-Mail: tom.nybergh@pp.inet.fi

**STELK (FGBMFI)
FINLAND**

J Koski (varapuh.joht):
(03) 7511964;
(05) 3755240 t

J Niemi (talous):
(09) 314861

T Nybergh (VOICE):
(09) 8733418 t
040 5875 191
E-Mail: voice@dlc.fi

P Jotuni (tiedustelut, tilaukset, osoitteet)
(09) 8843234
(09) 8044004
(09) 8842335 f

**FGBMFI
Other Nations**

P.O. Box 49, B-3000 Leuven 3,
Belgium. Tel:(016)20.79.44
Fax:(016)20.79.31 E-Mail:
100444.1300@compuserve.com

Hämmästyttävää oli kuulla ystävien kysymykset, siitä mikä oli muuttanut minut! Tuo voima tuntui tulevan jostakin sisäisestä lähteestä ilman tietoisia ajatuksia.

Yhtäkkiä yhtiöni joutui uudelleenjärjestelyyn ja tunsin yhtäkkiä itseni hyvin turvatomaksi. Keskellä hämmennystä, minulle tarjottiin uutta tehtävää Pohjois-Walesissa. Monien rukousten jälkeen päätin hyväksyä saamani tarjouksen ja muutimme sokkeloiseen vanhaan taloon kauniilla alueella lähellä Walesin rajaa. Talossa oli enemmän vikoja kuin mitä rakennustarkastaja oli löytänyt, mutta ihmeen kautta vakuutusyhtiö kustansi kaiken ylimääräisen korjaustyön. Koimme sen Jumalan antamana vahvistuksena, siihen, että olimme noudattaneet Hänen johdatusaan.

Juuri kun olimme asettumassa aloillemme, tuli katastrofi. Olin siihen aikaan erään kuuluisan lääketehaan tytäryhtiön Iso-Britannian myyntipäällikkö ja olin onnistunut rakentamaan siitä tuottoisan yrityksen. Uutinen tuli täytenä yllätyksenä. Emoyhtiöllä oli suuria ongelmia ja kolmekymmentä vakanssia lopetettaisiin. Tällaisina aikoina huomasi miten todellinen uskomme oli. Päivästä päivään sain rohkaisua monella eri tavalla. Huomasin myös kuinka paljon ystäväni välittivät.

Tein kaiken oikein hakiessani uutta työtä. Kirjoitin useita satoja kirjoja, hain lukuisia tehtäviä, menin moniin haastatteluihin, mutta turhaan. Tuli ilmiselväksi, että kun olet täyttänyt 45 sinut koetaan olevan käytetty loppuun. Kun kaikki tiet olivat tukossa, minua pyydettiin avaamaan avustus ja kehityssasioimisto. Tiesin, että Jumala oli tämän ajoituksen takana ja myönnyin. Huomasin, että kaikki hankkimani taidot, ryhmien perustaminen, motivointi, neuvottelutaito, suhdetoiminta, mainonta ja markkinointi pantiin käyttöön. Kykenin käynnistämään seurakuntapohjaisia ryhmiä ja hyvin

motivoituneita rahastojen perustajia ja tarjoamaan heille ideoita.

Suuri alueellinen sanomalehti kuuli ponisteluistamme ja käynnisti kampanjan, jossa keräsimme varoja Bosnian lapsille. Onnistuin saamaan apua tunnetuilta henkilöiltä armeijassa ja kuuluisilta popartisteilta. Se edellytti minulta joskus, että kastuin likomäräksi, kun seisoin jalkapallokenttien laidalla jakamassa ryhmäni kanssa suuria määriä aputarvikkeita Bosniassa. Toisinaan olin kauhean merisairas myrskyssä merellä, toisinaan jouduin nukkumaan autoissa liikkeellä ollessani ja toisinaan jouduin taistelemaan rajabyrokraattien kanssa. Se edellytti myös minulta käyntiä Romaniaan jossa projektimme auttoi pieniä AIDSIN sairastuneita lapsia ja nähdä heidän kärsivän. Se edellytti myös lääkeavun viemistä Armeniaan ja Nagomo Karabakhiin.

Nähdessäni, kurjuuden murjovan kokonaisuuksia valtioita ahneuden ja poliittisen vallanhimon vuoksi, se muutti näkökulmani omaan elämään. Karabakhien rohkeuden näkeminen ja herääminen pommien räjähtelyyn aamuhämärässä veti minua lähemmäksi kanssaihmisistä. On ollut etuoikeus voida auttaa ja käyttää yhteyksiäni lääketieteeseen kun olemme keränneet sairaalatarpeita viedäksemme niitä edellä mainittuihin maihin. Jälleen kerran olin tietoinen Jumalan suunnitelmista osalleni kun lähesitimme laskussa kiitorataa.

Kun ajattelen vuosia taaksepäin, voin nähdä miten Hän on kuljettanut minua, täyttääkseen omat suunnitelmansa. Olen nähnyt miten Hän käyttää kurjuutta viedäkseen meitä sinne minne Hän haluaa, joten katson innostuneena tulevaisuuteen. Etkö sinäkin olisit innostunut?

Pornoa & Pelkoa

Wolfgang Putz, Wien, Itävalta

Vuosien varrella lipesin humanistiseen elämäntyyliin ja päädyin kuvittelemaan saavuttaneeni jonkinlaisen humanistisen ihanteen. Siksi tulin äärimmäisen turhautuneeksi, kun törmäsin jatkuvasti omiin rajoituksiini. Huolimatta pöyhkeydestäni, joka rajoittui kyynisyyteen, olin pelokas ja epävarma. Rakstin pornografiaa. Kaipasin jopa kovaa pornoa. Se orjuutti minua jopa vielä avioiduttuani.

Toisaalta, olin aina pelännyt Jumalaa – vai pitäisikö sanoa pelännyt Hänen tuomiotaan. Tiesin eläväni ”oikeaan suuntaan”, mutta en tiennyt mitä tehdä muuttaakseni asioita. Kävin siis joka sunnuntai kirkossa, toivoen jotenkin hiljentäväni omaatuntoani, mutta turhaan. Uskonnolliset ajatukseni olivat kyllästetyt luuloilla, että voisin hyvillä teoilla päästä Jumalan suosioon.

Lankoni alkoi kertoa minulle omasta suhteestaan

Jeesukseen Kristukseen ja jätti säännöllisesti jonkin VOICE-lehden numeron kotiimme. Muutaman vuoden kuluttua, odottaessani lomalennon lähtöä, otin VOICE-lehden, jonka joku kanssamatkustaja oli jättänyt jälkeensä koneeseen, ja aloin lukea. Liiktuin lukemistani tarinoista niin, että aloin itkeä.

Joitakin kuukausia myöhemmin minut kutsuttiin FGBMFI:n (Full Gospel Business Mens Fellowship International, toimii ja tunnetaan Suomessa nimellä; Suomen Täyden Evankeliumin Liikemiesten Kansainvälinen Veljesliitto, STELK) kokoukseen, jossa annoin elämäni Jeesukselle. Siitä lähtien on moni asia muuttanut suhteessamme. Jumalan rakkaus innosti meitä niin, että päätimme suunnitella elämämme kokonaan Hänen Sanansa – Raamatun mukaan. Rock-musiikki, pornografia ja villi elämä toi minulle vain orjuuden, mutta Jeesus Kristus vapautti minut, ei vain hengellisessä mielessä, vaan myös käytännön todellisuudessa.

Sinun valintasi

Lasse Suhonen, Espoo, Finland

Minulle selvisi jo nuorena, että ei riitä, että on syntynyt Jumalalliseen perheeseen. Vanhempieni ja isovanhempieni usko saattoi vain ohjata minua oikeaan suuntaan. Minulla tuli olla oma suhde elävään Jumalaan.

Työskennellessäni teini-ikäisenä Ruotsissa, menin kristilliseen kokoukseen, jossa annoin Jeesukselle Kristukselle elämässäni ensimmäisen sijan. Se oli elämäni tärkein ja ihanin päivä. Jumala on ollut minulle niin hyvä vuosien ajan. Kristittyinä elämä on mielenkiintoinen ja haastava, vaikken seisokaan saarnaajan puhujapöytästä, tunnen, että minulla on Jumalan antama tehtävä liiketoimissani.

Poimin usein tien varrelta kyytiin liftareita, joille kerron uskostani. Vuosien saatossa olen tavannut joitakin hyvin mielenkiintoisia ihmisiä ja voinut rukoilla heidän puolestaan. Liikemiehenä yritän käyttää sitä, mitä Hän on minulle antanut, Hänen valtakuntansa hyväksi. Mitä tahansa olenkin antanut, Jumala on antanut takaisin moninkertaisena.

Meillä oli kerran vieraita Minskistä, jotka tulivat tapaamaan meitä Pietariin. Tunsin voimakkaasti, että minun tuli antaa heille kullekin venäjänkieliset Raamatut. Kun annoin, he ottivat hyväksyen vastaan Raamatut ja lausuiivat, "Edustat yhtiötä joka kunnioittaa Jumalan Sanaa. Haluamme tehdä yhteistyötä teidänlaisenne yhtiön kanssa".

Lähetämme jokaiselle asiakkaallemme VOICE-lehden ja saaneet

hyvää tulosta. Olemme nyt hyvin aktiivisia Baltian maissa ja olemme käyneet mielenkiintoisia keskusteluja asiakkaiden kanssa. Tuloksen moni heistä on oppinut tuntemaan Jeesuksen.

Eräässä venäläisessä yhteisyrityksessämme, halusimme heti alun alkaen heidän tietävän missä seisomme, joten, kun he lähettivät liikemiehen luoksemme Suomeen meitä tapaamaan, veimme hänet Helsingissä kristilliseen kokoukseen. Yritimme saada paikalle parhaan mahdollisen tulkin. Naistulkkimme käänsi uskollisesti puheet sanasta sanaan. Jälkeenpäin hän kertoi, ettei ollut koskaan kuullut evankeliumia niin selkeästi ja ymmärrettävästi.

Pian tämän jälkeen, tuo mies ei eräänä aamuna ilmestynyt toimistoonsa. Ihmiset lähtivät selvittämään mikä oli hätänä. Hänet löydettiin autosta ammuttuna kuoliaaksi. Syystä emme tiedä mitään. Vain Jumala tietää missä ystävämme on nyt, mutta olemme iloisia, että käytimme mahdollisuuden saada kertoa hänelle ilosanomaa Jeesuksesta ennen kuin oli liian myöhäistä.

Kerran eräs ystäväni, joka omistaa McDonald'sin ja Carrols ravintoloiden kanssa kilpailevan ketjun, tuli käymään visiitillä. Keskustelimme hänen kanssaan yhtenä iltana Jeesuksesta. Seuraavana aamuna hän kertoi, "Olen nukkunut surkeasti, maannut miettien ja pohtien yhä uudelleen mitä sanoit". Tänään tuo mies on monimiljonääri, menestyvä liikemies ja väkevä uskossa. Vaimonsa kanssa he kertovat Jeesuksesta mihin vain menevätkin ja moni henkilö heidän yrityksessään on antanut elämänsä Jeesukselle Kristukselle. Jos olemme valmiita, antamaan myös liiketoimissamme kunnian Jumalalle, meidän ei tarvitse sitä katua. ●

Hyvä muistutus

Eugène Schuler, Cleebourg, Ranska

Käydessäni Strasbourgissa äskettäin, pysäköin autoni ja menin raitiovaunulla kaupungin keskusta. Kun olin pysäköimässä autoani kuulin äänen sisälläni varoitavan, että tämä ei ole hyvä paikka mihin jättää auto. Valitettavasti en ottanut vaaria varoituksesta. Kun palasin autolleni kauhistuin, sillä siihen oli murtauduttu. Tuosta kokemuksesta opin arvokkaan läksyn. Sitoutuneena kristittyinä, jo 13 vuoden ajalta, uskon, että Jumala auttaa yksinkertaisimmissakin asioissa. En ehkä aina käsittä miksi Hän pyytää minua tekemään jotakin, mutta tiedän, että hänellä on aina siihen hyvä syy. Tämä tapaus auton kanssa muistutti minua Hänen uskollisuudestaan.

On tärkeää meille kristityille, että olemme herkkiä Jumalan Hengen johdatukselle. Huolimatta tottelemattomuudestani, Jumala varjeli minua, sillä autostani oli varastettu vain pieniä mitättömiä esineitä. Autossa oli laukku, jossa oli merkittävä summa rahaa, täysin koskemattomana penkin alla. Varkaat olivat jopa avanneet tavaratilan, joka oli täynnä Raamattuja, ottamatta mitään.

Kun tein ilmoitusta murrosta, poliisi huokasi, "Tätä tapahtuu joka päivä, mutta on hyvin harvinaista, että he eivät löytäneet autossa olevia rahoja". Auton vahingot oli helppo korjata. Vakuutusyhtiö huolehti siitä. Olen Jumalalle kiitollinen tästä muistutuksesta ja, että Häntä kiinnostaa elämämme kaikki osa-alueet. ●

Toinen mahdollisuus

Robert Wohlers, Lontoo, Englanti

”Älkää antako minun kuolla”, huusin, kun olin vuotamassa kuiviin saamani ampumahaavan vuoksi. ”antakaa minulle toinen mahdollisuus”. Tämä tapahtui Joulun tienoilla 1987. Olin jo vuosia aikaisemmin antanut elämäni Jeesukselle Kristukselle, mutta olin kääntänyt Hänelle selkäni. Musiikkiestradiit ja pianonsoitto varasti kaiken kiinnostukseni muusta. Siitä huolimatta, Jumala oli paikalla silloin kun tarvitsin Häntä.

Juuri, kun olin jättänyt kydistäni erään ystäväni, soittomatillani blues ja jazzklubille, minuun osui ”ohiajoammunnan” luodit. Oli pimeää, kosteaa, ja sumuista. Todistajat sanoivat jälkeensä, että useat miehet olivat ampuneet autoani kohti eri suunnilta ja lähietäisyydeltä. Luoteja osui myös lähitaloihin. Autoni oli ammuttu aivan seulaksi. Ensimmäinen luoti osui päähäni ja vei heti tajuntani. Kun tulin tajuihini, olin osittain halvaantunut ja vertani oli kaikkialla. 45-kaliiberinen luoti jäi päähäni sisään.

Sain kokea elämäni suurimman ihmeen, kun kuiskasin Jeesukselle, pyytäen Häntä säästämään henkeni. Pyhän Hengen voima tuli ylleni, nousin ulos autostani kuin Lasarus hautakammioistaan.

Onnistuin menemään läheiseen taloon ja istuin heidän kuistillaan kun he soittivat väkeä apuun. Yllätyksekseni he olivat kristittyjä, jotka aloittivat rukoilla pelastumiseni ja toipumiseni puolesta. Olin menettänyt runsaasti verta ja luulin kuolevani minä hetkenä hyvänsä. Yhtäkkiä

tajusin miten kauas olin etäännytynyt Jumalasta. ”Rakas Jeesus, anna minulle anteeksi”, rukoilin. Hiljainen ääni vastasi minulle, ”Pysy rauhallisena Bob, et tule vielä kuolemaan”.

Ambulanssi saapui ja vei minut sairaalaan, jossa luoti poistettiin. Poliisi kertoi myöhemmin, että vain harvat ihmiset selviytyvät niin vaarallisesta ampumahaavasta päässä. Aikaisin eräänä aamuna, muutama kuukausi myöhemmin, Jumala puhui sydämeeni, ”Tein ihmeen ja pelastin elämäsi, nyt haluan siitä loput”. En vastustellut.

Olin ollut ammattimuusikko muutaman vuoden. Aloitin pianonsoiton jo lapsena. 60-luvulla Beatlesit saivat minuun vauhtia. Unohdin kaiken muun ja keskitin energiani muusikkouraan. Useat ystäväni olivat varoittaneet minua elämäntavoistani noin vuotta ennen ampumavälikohtausta. eräs heistä selitti, ”Jumalalla on sinulle tärkeä tehtävä. Jos välttelet Häntä edelleen, jotakin kauheaa tulee tapahtumaan sinulle”. Vaikka olin tuntenut sisäistä tyhjyyttä, ei ollut helppoa, vetäytyä maailman menoista.

Kun lähdin sairaalasta, huomasin kauhukseni, että luoti oli vahingoittanut kuuloni tehden minut sävelkuuroksi, joten muusikkourani oli ohi. Minun piti peruuttaa kaikki sopimani ”keikat” ja keskittyä toipumiseeni.

Luin Raamattua ja kirjallisuutta, joka koski jumalallista parantumista. Se pisti minut rukoilemaan polvillani ja aloin rukoilla lukemieni raamatunjakeiden mukaan. Uskoin Jumalan vastaavan rukouksiini. Hän oli juuri pelastanut henkeni, joten uskoin varmana, että Hän parantaa minut edelleen. Kyyneleet virtasivat poskiani pitkin, kun ymmärsin kirkaasti sen, että Jeesus Kristus oli kuollut ristillä

puolestani. Hän vastasi rukouksiini ja nykyään käytän runsaasti aikaa todistaen Jeesuksen Kristuksen ihanasta rakkaudesta.

Musiikkibisnes voi johtaa moneen syntiin ja kiusaukseen. Kuvittelet, että voit piipahtaa maailman nautinnoissa hetkeksi, eikä sillä ole sinuun vaikutusta, mutta se on harhakuvitelmaa. Älä anna pettää itseäsi, se on vakava asia.

Kun Jumala jalomielisesti palautti sävelkorvani, aloitin kosketinsoittimien soittamisen seurakunnassa. johon liityin. Valmistelen levyalbumia jossa on hengellisiä lauluja, joita olen kirjoittanut. Ne kertovat Jumalan rakkaudesta ja ihmeitä tekevästä voimasta. Tilanteeni on antanut poikkeuksellisia mahdollisuuksia, kuten olen saanut kertoa uskostani elokuvatahdille, Clint Eastwoodille ja muille taioilla, kun olin mukana hänen uudessa filmissänsä. Olen Jumalalle niin kiitollinen, kun Hän antoi toisen mahdollisuuden!

KEITÄ OLEMME?

Kansainvälinen The Full Gospel Business Men's Fellowship International FGBMFI ja sen suomalainen tytäjärjestö Suomen Täyden Evankeliumin Liikemiesten Kansainvälinen Veljesliitto STELK ovat kristittyjen liikemiesten yhteisöjä tarkoituksenaan:

1 kutsua miehiä Jumalan yhteyteen ja seurakuntiin todistamalla Jumalan läsnäolosta ja voimasta tämän päivän maailmassa koko ihmiselle suunnatun täyden evankeliumin avulla,

2 tarjota perusta kristittyjen miesten yhteydelle kaikkialla heidän kokemuksistaan Jeesuksessa Kristuksessa kertovan yhteisen lipun alla ja vahvistaa heitä menemään seurakuntiansa virkistyneinä ja uudistuneina. Nämä yhteisöt eivät itse ole seurakuntia eivätkä lahkoja, niillä ei ole pappeja eivätkä ne perusta seurakuntia,

3 pyrkiä voimistamaan yhteyttä kristittyjen kesken.

VOICE No.982

This is one of twenty-eight languages of Voice Magazine published by the FGBMFI International Office. The Finnish edition is printed six times a year. • P.O. Box 49, B-3000 Leuven 3, Belgium. Tel:(016)20.79.44 Fax:(016)20.79.31

PUBLICATIONS • Editor: Blair Scott
E-Mail: 100444.1300@compuserve.com
International Publications Directors: Jerry Jensen & Blair Scott. • Assistant: Donato Anzalone. • Graphics: Int'l Graphics & Design. • Art: Jean Claude Duviella. • Int'l Graphics: Colin Smith.